

Hospodinove slávnosti 2

Ten deň vám bude na pamiatku, a budete ho sláviť ako slávnosť Hospodinovu po svojich pokoleniach; večným ustanovením ho budete sláviť.

2. Mojžišova 12:14

□

A v prvý deň nekvasených chlebov, keď zabíjavalí baránka, povedali mu jeho učeníci:

Kde chceš, aby sme odídúc pripravili, aby si jedol baránka?

Marek 14:12

Pán Ježiš Kristus, Boží Syn, prišiel na túto Zem v ľudskom tele, narodil sa zo ženy. Narodil sa pod zákon. Ako na každého Izraelca, aj na neho sa vzťahoval Mojžišov zákon, a teda aj povinnosť sláviť Paschu. V Božom pláne však mal úlohu zákon naplniť a byť prostredníkom novej zmluvy, ktorú sa Boh chystal uzavrieť medzi sebou a domom Izraelovým a Júdovým:

„...Hľa, idú dni, hovorí Pán, a uzavriem s domom Izraelovým a s domom Júdovým novú zmluvu“

Židom 8:8

Služba Pána Ježiša Krista sa chýli ku koncu. Nachádza sa aj so svojimi učeníkmi v Jeruzaleme v čase Paschy a schyľuje sa k jeho ukrižovaniu. Slávnosť Paschy je slávnosť, ktorej slávenie bolo ustanovené na 14. nisana. Preto sa aj učeníci v tento deň (14. nisana) pýtajú Pána, kde majú pripraviť slávnosť, aby jedli baránka (čítaj Marek 14:12). Pán Ježiš dal učeníkom presné pokyny a učeníci pripravili slávnosť vo vrchnej dvorane domu muža, ktorého prorocky označil Pán Ježiš (Lukáš 22:12). Baránok sa súčasne prinášal aj ako obeť – baránky sa zbíjali v chráme a ich krv sa vylievala na oltár. Pán slávil Paschu v úzkom kruhu spoločenstva svojich

učenikov večer v ustanovenom čase (hodine) dňa 14. nisana (Matúš 26:12; Marek 14:17; Lukáš 22:14). Bola to posledná Pascha počas jeho služby na tejto Zemi, po nej nasledovalo jeho zajatie a ukrižovanie. Počas tejto paschálnej večere Pán Ježiš Kristus ustanovil Večeru Pánovu: „A keď jedli, vzal Ježiš chlieb, a keď bol dobrorečil, lámal a dával učeníkom a povedal: Vezmite, jedzte: toto je moje telo. Potom vzal kalich a poďakujúc dal im so slovami: Pite z neho všetci lebo toto je moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“ (Matúš 26:26-28). Podobne je to zapísané aj v Markovi 14:22-24, Lukášovi 22:17-20 a 1. Korinským 11:23-26. Večera Pánova mala a má jeho nasledovníkom trvalo pripomínať dôležité udalosti najbližších hodín a dní – jeho umučenie, ukrižovanie, jeho následné vzkriesenie a druhý príchod: „...to čiňte na moju pamiatku“ (Lukáš 22:19).

Pán Ježiš ustanovil Večeru Pánovu ako pamiatku. Z Evanjelií, z Knihy Skutkov a aj z 1. Korinským 11:23-27 vieme, že má pripomínať Pánovu smrť a jeho druhý príchod: „Lebo koľkokrát by ste jedli tento chlieb a pili tento kalich, zvestujete smrť Pánovu, až dokiaľ nepríde.“ (verš 26).

Po večeri odišli na Olivový vrch do Getsemanskej záhrady, v ktorej bol Pán Ježiš Kristus zradený a zajatý. Následne bol pred Veľkou židovskou radou súdený a Pilátom vydaný na ukrižovanie. On sa stal tým Baránkom, ktorý sníma hriechy sveta, ako o ňom prehlásil Ján Krstiteľ (Ján 1:29). Jeho ukrižovanie sa udialo 15. nisana, teda nasledujúceho dňa, o 3. hodine dňa (podľa nášho počítania času to bolo o 9. hodine dopoludnia; Marek 15:25). Paschálne baránky sa zabíjali medzi dvoma večernými časmi. Tak aj Ježiš Kristus, Baránok, zomrel presne medzi dvoma večernými časmi: Na poludnie (o 6. hodine dňa), ako uvádza Písmo v Evanjeliách, nastala v celej krajine tma, ktorá trvala do 9. hodiny dňa (podľa nášho počítania času to bolo o 15. hodine popoludní). O tejto 9. hodine: „Ježiš zvolal veľkým hlasom a povedal: Otče, do tvojich rúk kladiem svojho ducha! A keď to povedal, vypustil dušu.“ (Lukáš 23:46).

Veľmi často sa diskutuje o dni, v ktorý bol Ježiš Kristus ukrižovaný. Podľa Písma však niet o tom pochyb. Bolo to 15. nisana a bol to piatok, ktorý bol dňom prípravy pred sobotou. Uvádzajú to evanjelisti: „A keď už bol večer, pretože bol deň pripravovania, to jest deň pred sobotou“ (bol piatok, lebo bol deň pred sobotou; Marek 15:42); „A bol deň pripravovania, a nastávala sobota.“ (bol piatok, lebo nastávala sobota; Lukáš 23:54); „A Židia, aby nezostali telá na kríži v sobotu... požiadali Piláta, ... aby boli sňatí.“ (ukrižovaní boli v piatok a aj ich telá boli z kríža zložené v piatok, aby telá nezostávali na kríži v sobotu, teda 15. nisana; Ján 19:31).

Paschálne baránky boli predobrazom Baránka – Ježiša Krista. Slávnosť baránka (starozmluvná pascha) sa slávila raz do roka v deň 14. nisana. Novozmluvnú Večeru Pánovu (v ranej cirkvi je nazvaná aj: lámanie chleba) slávia (prijímajú) veriaci v Ježiša Krista, koľkokol'vek ráz sa stretnú. V ranej cirkvi sa tak dialo (praktizovalo) často: „lámali chlieb po do-moch a prijímali pokrm s ple-sajúcim a úprimným srdcom“ (Skutky 2:46) a pravidelne, keď sa za týmto účelom veriaci zhromažďovali: „A v prvý deň týždňa, keď sme sa zišli lámať chlieb...“ (Skutky 20:7) – teda nielen jedenkrát do roka.

Židovská Pascha a Večera Pánova majú spoločné pozadie, spolu súvisia, ale nie sú totožné. Paschálny baránok je predobrazom Krista a vykúpenia, ale predobraz došiel k plnému naplneniu v Ježišovi Kristovi. Tam, kde je plnosť, predobraz stráca opodstatnenie. Večera Pánova nie je „kresťanským“ pokračovaním Paschy. Keby niekto chcel dodržiavať židovskú Paschu (slávenú jedenkrát do roka) podľa Mojžišovho zákona, a pritom by odmietal (neprijímal) Večeru Pánovu, ustanovenú Pánom Ježišom, staval by sa pod Mojžišov zákon, bol by pod zlorečenstvom zákona a odcudzený milosti (pozrite Galatským 3:10, 4:9-11, 5:4).